

Aurorou se svatozáří kolem hlavy, Hádesem s dvojzubcem, Heraklem s odvrácenou hlavou s palicí přes rameno, Kronosem, dále pak bůhem řek s pádlem v ruce spolu s Poseidónem v červeném plášti mající trojzubec, bohyní lovu Artemis s lukem a s půlměsícem na čele. Střední část kompozice je převzata z Carpofovi malby se stejným námětem na zámku Trautenfels, kde je tento motiv vysvětlován jako apoteóza manželského páru Seigmunda z Trauttmansdorfu a Cäciliie Renaty Zu Dohna. Samotný motiv Dia v barokní malbě evokoval postavu císaře. Předlohou pro tyto malby bylo pravděpodobně dílo Johanna Wilhema Bauera *Ikonographi*, jenž se těšilo značné oblibě u Carpofova Tencally a jeho následovníků. Tento cyklus 150 ovidiovských rytin se stal souborem pravděpodobně s nejširším uplatněním v moravském a českém umění v 2. polovině 17. století.⁴ V šesti obdélných polích po obvodu fabionu jsou vyobrazeny další scény z báje o Hesperidkách s motivy převzaté také z Eisenstadtu. Ve dvanácti medailonech v lunetových výsečích jsou namalovány grisaillové motivy putti, držící astrální znamení. Motiv hrajících si putti se objevuje u Carpofova Tencally opět ve výše zmiňovaných zámcích, pravděpodobně se shoduje s grafickou předlohou francouzských metamorfóz od Pietra Du Ryer. V dalších sálech jsou vyobrazeny další náměty podle Ovidiových Proměn. Jsou to alegorie Obezřetnosti, Únos Proserpiny (malba je kompozičně podobná výjevu téhož námětu v pavilónu Květné zahrady v Kroměříži a v Libochovicích) zobrazující boha Hádeše, který se zamiloval do Deméteřiny dcery Proserpiny a unesl ji, torzálně dochovaný vyjev s Apollónem a Koronidou (blízká Tencallově malbě téhož námětu v hlavním sále zámku Trautenfels) ve které bůh Apolón probodl šípem krásnou Koronis, svou oblíbenkyni, poté co se dozvěděl o její nevěře. Z Koronina lůna zachránil syna Asklépie, jež dal na vychování ke kentauru Cheirónovi a malba s motivem Aurory (navazující na Tencallovu malbu stejného námětu v Palazzo Terzi v Bergamu a na zámku v Trautenfels).

Malba v hlavním sále na zámku ve Lnářích je podle Martina Mádlu považována za nejvydařenější dílo od Giacoma Tencally z dosud identifikovaných děl. Byla provedena pravděpodobně technikou fresco – secco s vysokým podílem vápna. Byl kladen větší důraz na provedení malby v secco, jelikož malíř jako byl Giacomo, Tomu nasvědčuje i rozdělení celé malby do 33 většinou poměrně malých giornát. V technice fresco si malíř rozvrhl kompozici. Podkresba byla provedena zelenou a fialovou barvou, lokálně se objevuje i rytá podkresba, na místech tam kde jsou provedeny rovné geometrické tvary (atributy – trojzubec, dvojzubec, oštěp, šíp, palice) a v koruně stromu opisující jednotlivé listy. Jelikož větší část denních dílů opisují okraje figur a mraků, byla předloha pravděpodobně přenesena přes kartony. Podle provedeního průzkumu giornát se lze domnívat, že malíř vytvořil jako první postavu Héry nacházející se ne zcela ve středu kompozice. Pracoval s hustou barvou jak dokazují dobře rozpoznatelné tahy štětce tvořící strukturální povrch malby, i přesto že je malba provedena na hladkém povrchu omítky po způsobu italských malířů. Podle koloritu díla se můžeme domnívat, že Tencalla mohl používal i pigmenty u nás nedostupné, jako například malachit, dovezený z Itálie.

⁴Miltová. R, Najde se Ovidia Metamorphosis, o kunstu tělesné lásky Recepce Ovidiových Metamorfóz v barokním umění v Čechách a na Moravě, disertační práce, Filozofická fakulta Masarykovy univerzity v Brně 2008

Seznam míst na našem území kde Giacomo Tencalla pravděpodobně pracoval:

1673–1675 Květná zahrada v Kroměříži

1675 Svatý Kopeček u Olomouce.

V období po tomto roce pracoval Giacomo v černínském zámku Lnáře.

1678 zámek Červená Lhota.

1680 lobkovický zámek v Roudnici nad Labem.

1684 kaplířovský zámek Milešov.

1687 zámek Trója v Bubenči.

1688 dietrichsteinský zámek Libochovice (ve spolupráci s Giuseppem Muttonim).

Prameny a literatura:

- Mádl. M., Giacomo Tencalla a nástěnná malba v českých zemích 17. Století, Ustav dějin umění AV ČR, v. v. i., Praha
- Zapletalová. J., Jacobus Tencalla filius Joannis de Bissone aneb původ malíře Giacoma Tencally, Univerzita Palackého v Olomouci
- Miltová. R., Najde se Ovidia Metamorphosis, o kunstu tělesné lásky Recepce Ovidiových Metamorfóz v barokním umění v Čechách a na Moravě, disertační práce, Filozofická fakulta Masarykovy univerzity v Brně 2008